

УДК 339.542.2; 339.544

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ СИСТЕМИ ТЕХНІЧНОГО РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ

С.М. Зенкіна, студентка

Київський національний університет технологій та дизайну

О.О. Демиденко, к.т.н.

Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: технічне регулювання, стандарти, якість, інтеграція.

Стандартизація та підтвердження відповідності є актуальними питаннями для кожної економіки. Ці інструменти, життєво важливі для забезпечення і конкурентоспроможності підприємств, і інтеграції у міжнародну торгівлю, і захисту прав споживачів. Проте суворим випробуванням для кожної системи MSTQ (метрологія стандарти випробування якості) стає регуляторна база, яка визначає обов'язки держави та виробників та яка встановлює обов'язкові вимоги з безпеки та інформування щодо присутньої на ринку продукції[1]. Вступ України до СОТ та її наміри щодо тіснішої інтеграції з Європейським Союзом, зобов'язують країну адаптувати свою систему технічного регулювання, яка включає стандартизацію та оцінку відповідності, до міжнародних та європейських підходів. Ця реформа дозволить перейти від старої системи обтяжливого контролю та широко розповсюджених обов'язкових стандартів до сучасніших та сприятливіших до бізнесу підходів державного управління, які надають підприємствам можливості запроваджувати інновації, залучати сучасні технології, розробляти нові товари. Така система поліпшила б конкурентоспроможність України, посилила конкуренцію і у такий спосіб забезпечила б кращі асортимент та ціни для споживачів. Водночас, вона могла б забезпечити ефективний контроль безпечності продукції, заснований на відповідальності виробників та був би орієнтований на ризики більше ніж на паперову роботу. Угода про асоціацію між Україною та ЄС передбачає запровадження поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі (ЗВТ) [2]. У цій ситуації перед українськими товаровиробниками постає дві проблеми: по-перше, не втратити вже завойованих позицій на внутрішньому ринку через можливий імпорт більш дешевих та якісних європейських товарів-субститутів; по-друге, спробувати знайти ніші для експорту до країн ЄС не лише товарів сировинної групи, а й готової промислової продукції. У будь-якому випадку необхідною умовою конкурентоспроможності українських виробників є модернізація виробництва до рівня відповідності європейським стандартам якості та безпечності продукції, яку передбачається здійснити протягом найближчих років.

Список використаних джерел:

1. Димань Т.М. Безпека продовольчої сировини і харчових продуктів : підручник / Т.М. Димань, Т.Г. Мазур. – К. : ВЦ «Академія», 2011. – 520 с.
2. Угода про асоціацію між Україною, та ЄС [Електронний ресурс].– Доступний з: <http://www.kmu.gov.ua/kmu/docs/EA/00UkraineEU.pdf>